

Tekst:
Arhitekta & dizajner
enterjera
Marijana Kaštelan
www.archystyle.com
www.atelierkastelan.com

Arhitektonski oblak u pejzažu savremenog Pariza

Projektujući zgradu Fondacije Louis Vuitton, arhitekta Frenk Geri vodio se idejom da Parizu podari veličanstvenu građevinu koja će postati simbol povezanosti moderne francuske umetnosti i njene publike. Pomoću umetničke instalacije na zakriviljenim transparentnim površinama zdanja, umetnik Daniel Buren na jedinstven način stvorio je novi doživljaj ovog arhitektonskog oblaka.

LVMH, jedna od najmoćnijih svetskih grupacija, postoji od 1987. i sinonim je za visoki kvalitet i prestiž. Danas objedinjuje 70 nezavisnih kuća specijalizovanih za proizvodnju luksuznih artikala iz svakog segmenta života – od visoke mode, preko najfinijih vina, skupih parfema i kozmetike, do satova i nakita.

Prepoznatljiv arhitektonski jezik Frenka Gerija – sofisticirani stil nadrealnih objekata koji u svakom smislu predstavljaju simbole arhitekture 21. veka i moćne tehnološke poduhvate na granici realnosti – prepoznao je predsednik grupacije LVMH Bernar Arno 2001. godine. Nakon obilaska Gugenhajmovog muzeja u

Bilbau, usledio je sada već istorijski susret dva vizacionara, koji su zajedno osmislili koncept novog simbola modernog pariskog pejzaža. Rođena je originalna ideja o Fondaciji Louis Vuitton, svojevrsnom filantropskom poduhvatu za očuvanje kulturnog nasleđa, razvoj i promociju kulture i umetnosti. U grad koji je

LOUIS VUITTON

bio centar revolucionarnih umetničkih pokreta 19. i 20. veka, oktobra 2014. spustio se najlepši oblak – novi arhitektonski simbol koji formom pokreće okruženje i poziva na interakciju, a inovativnim enterijerom otvara dijalog posetilaca i umetnika.

“Želeli smo da podarimo Parizu neobičnu građevinu posvećenu umetnosti i kulturi, koja će posedovati originalnost s velikom dozom emocija. Projekat smo povrili Frenku Geriju, i tu nema greške. Ovaj objekat postaće legenda 21. veka.”

Bernar Arno

Od prve skice na papiru, do impozantnog transparentnog oblaka na obali Sene, arhitekta Frenk Gero vodio se idejom da Parizu podari veličanstvenu građevinu koja će postati simbol povezanosti moderne francuske umetnosti i njene publike.

“Novi prostor otvara dijalog sa širom publikom, a umetnicima i intelektualcima obezbeđuje platformu za razmenu misli i kreativne debate.”

Bernar Arno

U znak poštovanja prema ulozi Francuske u industrijskoj revoluciji, pažljivom primenom

arhitektonskih principa najpoznatijih građevina Pariza iz 19. veka – upotreboom stakla, elegantnom konstrukcijom i istančanim osećajem za pešake komunikacije koje su naglašene neočekivanim vizurama – Frenk Gero je kreirao arhitekturu koja kombinuje tradicionalnu umetnost sa smelim tehnološkim dostignućima savremenog doba.

Kroz potpuno novi, jedinstven dizajnerski proces, u kom je svaki segment konstrukcije potisnut do granica konvencionalne arhitekture, nastala je ova impozantna forma. Uкупna površina građevine iznosi 3850 m², u okviru kojih je raspoređeno 11 multifunkcionalnih galerija. Upečatljiva struktura sastoji se iz 12 transparentnih jedara, napravljenih od potpuno zakrivljenih staklenih panela, i zatvorenih volumena obloženih mlečnobelim panelima od Ductala, specijalnog betona ojačanog vlaknima.

“Kao odraz našeg sveta koji se konstantno menja, želeli smo da napravimo objekat koji će evoluirati zavisno od vremena i prelamanja svetlosti, kako bi se ste-kao dojam efemernog i konstantno promenljivog.”

Frenk Gero

U skladu s misijom fondacije, posvećene savremenoj umetnosti, kao i podsticanju inovativnih susreta arhitekture i umetnosti, 11. maja 2016. predstavljena je svetlosna instalacija Opservatorija svetlosti istaknutog francuskog umetnika Daniela Burena. Poznat po svom radikalnom opusu, ovaj umetnik od 1960. godine razvija i upotrebljava originalni vizuelni alat – igru belih i obojenih vertikalnih pruga koje stvaraju optičku iluziju. U početku su to bile samo slike na platnu, ali s vremenom su počele da se prenose u prostor i kreiraju novi kontekst javnih mesta, muzeja, otvorenih galerija...

Koncept pomenute umetničke instalacije nastao je u dijalogu između savremene umetnosti i magične arhitekture objekta. Dominantne površine 12 jedara prekrivene su nizom filtera u trinaest odabranih boja, koji se smenjuju s belim prozirnim nizovima. Oni stvaraju šarene linije usmerene pod pravim uglom na tlo, stvarajući tako optičku iluziju da se forme pojavljuju i nestaju s promenom ugla pod kojim padaju sunčevi zraci.

Kroz igru boja, refleksiju, senki i kontrasta, umetnik je na jedinstven način redizajnirao objekat i istovremeno predstavio potpuno novi doživljaj arhitektonske forme i enterijera.